

Государственный литературно-
мемориальный музей
Якуба Коласа (Минск, Беларусь)

Дзяржаўны літаратурна-мемарыяльны
музей Якуба Коласа (Мінск, Беларусь)

Valstybinis literatūrinis memorialinis
Jakubo Kolaso muziejus (Minskas,
Baltarusijos Respublika)

Литературный музей
А. С. Пушкина (Вильнюс, Литва)

Literatūrinis A. S. Puškina
muziejus (Vilnius,
Lietuvos Respublika)

Якуб Колас и Вильня

Якуб Колас і Вільня

Jakubas Kolosas ir Vilnia

Якуб Колас. 1912
Якуб Колас. 1912
Jakubas Kolosas. 1912

Якуб Колас. 1921

Якуб Колас. 1921

Jakubas Kolasas. 1921

Якуб Колас – классик белорусской национальной литературы, народный поэт Беларуси, педагог, литературный критик, публицист, переводчик, государственный деятель. Начиная с 1906 года жизнь и творчество Я. Коласа связаны с сегодняшней столицей Литвы, которая была мощным совместным культурным центром для белорусов и литовцев. 1 сентября 1906 года в газете «Наша Доля» состоялся литературный дебют Константина Михайловича Мицкевича. Стихотворение «Наш родной край», написанное под впечатлением от событий нелегального собрания учителей, было напечатано под псевдонимом Якуб Колас. Тут, в Вильне, увидели мир его сборники «Песни печали» (1910), «Рассказы» (1912), «Родные явления» (1914).

Якуб Колас – класік беларускай нацыянальнай літаратуры, народны паэт Беларусі, педагог, літаратурны крытык, публіцыст, перакладчык, дзяржаўны дзеяч. Пачынаючы з 1906 года жыццё і творчасць Якуба Коласа звязаны з сённяшняй сталіцай Літвы,

якая была моцным культурным цэнтрам для беларусаў і літоўцаў. 1 верасня 1906 г. у газеце «Наша Доля» адбыўся літаратурны дэбют Канстанціна Міхайлавіча Міцкевіча. Верш «Наш родны край», напісаны пад уражаннем ад падзей нелегальнага сходу настаўнікаў, быў надрукаваны пад псеўданімам Якуб Колас. Тут, у Вільні, пабачылі свет яго зборнікі «Песні жалыбы» (1910), «Апавяданні» (1912), «Родныя з’явы» (1914).

Jakubas Kolasas – gudų nacionalinės literatūros klasikas, Baltarusijos tautos poetas, pedagogas, literatūros kritikas, publicistas, vertėjas, valstybės veikėjas. Nuo 1906 m. Jakubo Kolaso gyvenimas ir kūryba yra susiję su šiuometine Lietuvos sostine, kuri tuo metu buvo bendras gudų ir lietuvių kultūros centras. 1906 m. rugsėjo 1 d. laikraštyje «Наша Доля» („Mūsų Dalia“) įvyko Konstantino Mickevičiaus literatūrinis debiutas. Eilėraštis „Mūsų gimtasis kraštas“, kurį Konstantinas Mickevičius sukūrė paveiktas nelegalaus mokytojų suvažiavimo išspūdžių, buvo išspausdintas Jakubo Kolaso slapyvardžiu. Čia,

А. Хоравя, Я. Колас,
А. Венцлова. 1949

А. Харавя, Я. Колас,
А. Венцлава. 1949

A. Chorava, J. Kolasas,
A. Venclova. 1949

Vilniuje, dienos šviesą išvydo rinkiniai „Liūdesio dainos“ (1910), „Apysakos“ (1912), „Gimtieji reiškiniai“ (1914).

Безработный учитель (уволенный за участие в учительском съезде) был приглашен в Вильню, в редакцию «Нашей Нивы» в 1907 г., где с мая по 22 июня заведует литературным отделом, нелегально живёт в помещении редакции, но по приказу полиции вынужден покинуть Вильню. 1 сентября 1907 г. Я. Колас вновь возвращается в Вильню уже с официальным разрешением на право жительства и работает в редакции «Нашей Нивы».

Беспрацоўны настаўнік (звольнены за ўдзел у настаўніцкім з'ездзе) быў запрошаны ў Вільню, у рэдакцыю «Нашай Нивы» ў 1907, дзе з мая па чэрвень загадвае літаратурным аддзе-

Здание редакции газеты «Наша Нива» в Вильне. Начало XX века

Будынак рэдакцыі газеты «Наша Нива» ў Вільні. Пачатак XX ст.

Laikraščio «Nasza Niva» redakcijos pastatas Vilniuje. XX a. pradžia

лам, нелегальна жыве ў памяшканні рэдакцыі, але па загаду паліцыі вымушаны пакінуць Вільню. 1 верасня 1907 г. Я. Колас зноў вяртаецца ў Вільню ўжо з афіцыйным дазволам на права жыхарства і працуе ў рэдакцыі «Нашай Нивы».

1907 m. bedarbis mokytojas, atleistas iš darbo už dalyvavimą mokytojų suvažiavime, buvo pakviestas į Vilniuje leidžiamo laikraščio «Nasza Niva» („Mūsų Arimai“) redakcija, kurioje nuo gegužės iki birželio 22 dienos Konstantinas vadovavo literatūros skyriui. Tuo metu jis nelegaliai gyveno redakcijos patalpose, todėl policijos nurodymu buvo priverstas išvažiuoti iš Vilniaus. 1907 m. rugsėjo 1 d. Jakubas Kolosas vėl grįžta į Vilnių jau turėdamas oficialų leidimą gyventi ir dirbti „Mūsų Arimų“ redakcijoje.

Связь Якуба Коласа с Вильней не ограничивается только его кратковременным проживанием в период 1907 – 1908 гг., когда он работал в редакции «Нашей Нивы». В пригороде Вильни, Павильнисе, Мария Тимофеевна Каменская построила в Виленской Железнодорожной Колонии дом для своей дочери, Марии Дмитриевны Каменской, будущей жены Якуба Коласа. Сюда в 1913 г. во время свадебного путешествия приезжала молодая семья. В 1922 году Мария Дмитриевна подарила свой дом брату Ивану Каменскому. Именно там в 1960 г. возникло предложение создать мемориальный дом-музей Якуба Коласа, но осуществить эту идею не удалось. В 1964 году в Павильнисе в библиотеке №7 была оборудована комната-музей Я. Коласа, но через 20 лет все экспонаты были перевезены в Литературный музей А. С. Пушкина. Музей

М. Д. Каменская с матерью, братьями и племянницей

М. Д. Каменская з маці, братамі і пляменніцай
M. D. Kamenskaja su motina, broliais ir dukterėčia

экспонирует подлинные вещи из дома М. Д. Каменской: часы, книжный шкаф, икону Казанской Божией Матери, подсвечник, шкатулку и др. Тёща Якуба Коласа М. Т. Каменская жила по ул. Сиротской в доме, который принадлежал Варваре Мельниковой-Пушкиной. Дом с мансардой находился по ул. Субач, 82. Тут бывал Якуб Колас.

Сувязь Якуба Коласа з Вільняй не абмяжоўваецца толькі яго кароткачасовым пражываннем у перыяд 1907 – 1908 гг., калі ён працаваў у рэдакцыі «Нашай Нивы». У прыгарадзе Вільні, Павильнисе, Марыя Цімафееўна Каменская пабудавала ў Виленскай Чыгуначнай Колоніі дом для сваёй дачкі,

Марыі Дзмітрыеўны Каменскай, будчай жонкі Якуба Коласа. Сюды ў 1913 г. у час вясельнага падарожжа прыязджала маладая сям'я. У 1922 г. Марыя Дзмітрыеўна падаравала свой дом брату Ивану Каменскому. Менавіта там у 1960 годзе ўзнікла прапанова стварыць мемарыяльны дом-музей Я. Коласа, але здзейсніць гэта не ўдалося. У 1964 г. у Павильнисе ў бібліятэцы №7 быў абсталяваны пакой-музей Я. Коласа, але праз 20 гадоў усе экспанаты, абсталяванне былі перавезены ў Літаратурны музей імя А. С. Пушкіна. Музей выстаўляе для экспанавання сапраўдныя рэчы з дому М. Д. Каменскай: гадзіннік, кніжную шафу, ікону Казанскай Божай Маці, падсвечнік, скарбонку і інш. Цешча Я. Коласа М. Ц. Каменская жыла па вул. Сіроцкай у доме, які належыў Варвары Мельнікавай-Пушкінай. Дом з мансардай захаваўся і да нашых дзён. Тут быў Якуб Колас.

Дом сына поэта Григория Александровича Пушкина и его супруги Варвары Алексеевны Мельниковой-Пушкиной в усадьбе «Маркутье». Начало XX-го в.

Дом сына паэта Грыгорыя Аляксандравіча Пушкіна і яго жонкі Варвары Аляксееўны Мельнікавай-Пушкінай на сядзібе «Маркуцьце». Пачатак XX ст.

Poeto Aleksandro Puškino sūnaus Grigorijaus ir jo žmonos Varvaros Melnikovos-Puškinos Markučių dvaro sodybos gyvenamojo namo vaizdas. XX amžiaus pradžia

М. Д. Каменская. 1913

М. Д. Каменская. 1913

М. D. Kamenskaja. 1913

Jakubo Kolaso ryšiai su Vilniumi neapsiriboja vien trumpu 1907–1908 m. laikotarpiu, kuomet jis dirbo „Mūsų Arimų“ redakcijoje. Marija Timofejevna Kamenskaja Markučiuose (Vilniaus priemiestyje) Geležinkeliečių kolonijoje pastatė namą savo dukrai Marijai Dmitrijevnai Kamenskajai, būsimai J. Kolaso žmonai. Būtent čia 1913 m. povestuvinės kelionės metu viešėjo jaunavedžiai. 1922 m. M. D. Kamenskaja padovanojo savo namą broliui Ivanui Kamenskiui. 1960 m. gimė idėja įkurti J. Kolaso memorialinį namą–muziejų, bet įgyvendinti šį sumanymą nepavyko. 1964 m. Vilniaus miesto bibliotekoje Nr. 7, įsikūrusioje Pavilnyje, buvo įrengtas J. Kolaso memorialinis kambarys, tačiau po 20 metų iš jo visi eksponatai buvo perkelti į Literatūrinį A. Puškino muziejų. Dabar čia eksponuojami autentiški daiktai iš M. D. Kamenskajos namų: laikrodis, knygų spinta, Kazanės Dievo Motinos

ikona, žvakidė, skrynelė ir kt. J. Kolaso uošvienė M. T. Kamenskaja gyveno Subačiaus gatvės name, kuris priklausė Varvarai Melnikovai-Puškinai. Namas su mansarda stovėjo Subačiaus gatvėje, Nr. 82. Čia lankėsi ir Jakubas Kolosas.

Suexistuoja prisiminimai svaidėdėjų prō tropsinku, pō kōtorōj Jakub Kolas šėl v Vilnė: srazu za usadboj spuskas v lozbinu, šėl vōzle rodnika, dūvōv (zdeš v svōbdnōe vrama lūbil ōdychat pōēt), pēresekal zheleznodorozhnye puti, sledoval vdolj nih, povorachival k imēniū, gde tepēr razmeščas Līteraturnj muzej A. S. Puškina, nakonē, ulicēj Sirotskoj šėl v starj gorod. Ōčevīdno, čō J. Kolas ne mog ne bvat v muzej klasika ruskoj literatūry, lūbilōgō pōēt, pōzmu kōtorōgō – «Poltavu» – ōn ešē pērvēdēt na beloruskij azyk. J. Kolas s ōsobennj čuvstvōm ōvažēnija i vōschiščēnija ōtnōsilas k pōzēziji

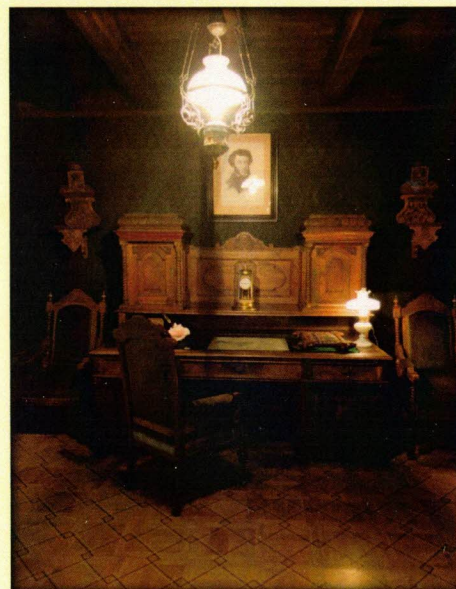

Н. Купова. Дом Марии Каменской в Виленской Железнодорожной Колонии. Литография. 1986

М. Купава. Дом Марьи Каменской у Виленской Чыгуначнай Калоніі. Літаграфія. 1986

Н. Купава. Marijos Kamenskajos namas Vilniaus Geležinkelininkų kolonijoje. Litografija. 1986

A. С. Пушкина, который имел большое влияние на формирование и становление поэтических воззрений поэта. Знаменитый белорусский писатель вспоминал: «Я хорошо помню: в детские годы в моей пастушеской сумке лежал небольшой, изрядно потрепанный томик пушкинской поэзии. Я мог прочесть наизусть от начала и до конца «Полтаву», «Братьев-разбойников», «Цыган» и много лирических стихотворений». Со слов поэта, если бы не было пушкинских «Евгения Онегина», «Медного всадника», «Капитанской дочки», сказок известного русского писателя, то не было бы, возможно, и поэм Коласа «Новая земля», «Хата рыбака», многочисленной лирики и прозы.

Фрагмент экспозиции Литературного музея А. С. Пушкина

Фрагмент экспазіцыі Літаратурнага музея А. С. Пушкіна

Literatūrinio A. Puškino muziejaus ekspozicijos fragmentas

Фрагмент экспозиции Литературного музея А. С. Пушкина

Фрагмент экспазіцыі Літаратурнага музея А. С. Пушкіна

Literatūrinio A. Puškino muziejaus ekspozicijos fragmentas

Ёсць успаміны свідкаў прā сяжыну, якою ішоў Якуб Колас у Вільню: адразу за сядзібаю спускаўся ў лагчыну, крочыў каля крыніцы, дубоў (тут у вольны час любіў адпачываць паэт), перасякаў чыгунку, кіраваўся ўздоўж яе, збочваў на маёнтак, дзе цяпер Літаратурны музей А. С. Пушкіна, нарэшце рухаўся вул. Сіроцкай у Стары горад. Зразумела, што Я. Колас не мог не бываць у музеі класіка рускай літаратуры, улюбёнага паэта і творцы, паэму якога – «Палтаву» – ён яшчэ перакладзе на беларускую мову. Я. Колас з асаблівым пачуццём павагі і захаплення ставіўся да паэзіі А. С. Пушкіна, які меў вялікі ўплыў на фармі-

Фрагмент экспозиции Литературного музея А. С. Пушкина

Фрагмент экспозиции Литературного музея А. С. Пушкина

Literatūrinio A. Puškino muziejaus ekspozicijos fragmentas

ščiojo į Vilnių: iškart už dvaro leidosi žemyn į slėnį, ėjo palei šaltinį ažuolynu, kuriame poetas mėgo ilsėtis, kirto geležinkelį, ėjo pageležinkele, po to sukdamo dvaro link, kuriame dabar yra išikūres Literatūrinis A. Puškino muziejus, galop Subačiaus gatve išeidavo į Senamiestį. Akivaizdu, kad J. Kolosas negalėjo neapsilankyti Markučių dvare, kadangi A. Puškinas buvo Kolaso mėgstamiausias poetas, jo poemą „Poltava“ J. Kolosas vėliau išvers į gudų kalbą. Baltarusių poetas jautė ypatingą pagarbą ir žavėjosi rusų genijaus A. Puškino poezija. Puškinas turėjo didelę įtaką Kolaso poetinių pažiūrų formavimuisi ir vystymuisi. Garsūs gudų kūrėjas rašė: „Aš gerai atsi-

Сборник поэзии Я. Коласа на литовском языке

Зборнік паэзіі Я. Коласа на літоўскай мове

J. Kolaso poezijos rinkinys lietuvių kalba

раванне і станаўленне паэтычных поглядаў песняра. Славуты беларускі пісьменнік узгадваў: «Я хорошо помню: в детские годы в моей пастушеской сумке лежал небольшой, изрядно потрепанный томик пушкинской поэзии. Я мог прочесть наизусть от начала и до конца «Полтаву», «Братьев-разбойников», «Цыган» и много лирических стихотворений». Па словах паэта, калі б не было пушкінскіх «Яўгенія Анегіна», «Меднага конніка», «Капітанскай дачкі», казак вядомага рускага пісьменніка, то не было б, магчыма, і коласаўскіх паэмаў «Новая зямля», «Хата рыбака», шматлікай лірыкі і прозы.

Išliko liudininkų atsiminimai apie keliuką, kuriuo Jakubas Kolosas vaik-

Фрагмент экспозиции Государственного литературно-мемориального музея Якуба Коласа

Фрагмент экспозиции Дзяржаўнага літаратурна-мемарыяльнага музея Якуба Коласа

Valstybinio literatūrinio memorialinio Jakubo Kolaso muziejaus ekspozicijos fragmentas

menu: vaikystės metais mano piemenėlio maiše gulėjo nedidelis, gerokai aptriušęs Puškino poezijos tomelis. Aš galėjau mintinai skaityti nuo pradžios iki pabaigos „Poltavą“, „Brolius plėšikus“, „Čigonus“ ir daugybę lyrinį eilėraščių“. Jakubas Kolosas sakė, jog, jeigu nebūtų Puškino „Eugenijaus Onegino“, „Varinio raitelio“, „Kapitono dukters“, garsaus rusų rašytojo pasakų, tuomet nebūtų ir jo paties poemų „Naujoji žemė“, „Žvejo troba“, kitų lyrikos ir prozos kūrinių.

В поэме «Новая земля» в разделе «Дядька в Вильне», «На Замковой горе» поэт показывает Вильню во всей красе, её достопримечательности, жителей глазами дядьки Антося.

У паэме «Новая зямля» ў раздзеле «Дзядзька ў Вільні», «На Замкавай гары» паэт яскрава паказвае Вільню, яе славу тасці, жыхароў вачыма дзядзькі Антося.

Poemos „Naujoji žemė“ skyriuose „Dėdė Vilniuje“ ir „Ant Pilies kalno“ poetas parodo Vilniaus grožį, išymias miesto vietas bei gyventojus dėdės Antosiaus akimis.

В 1941 году Якуб Колас и Янка Купала с делегацией ездили в Вильнюс для переговоров о переносе Белорусского музея братьев Луцкевичей в Минск. Во время этой поездки народные поэты Беларуси встречались с местными литовскими, польскими, еврейскими писателями, журналистами, деятелями искусства, посетили Академию наук Литвы. На приёме Я. Колас и Я. Купала виделись с поэтами Людасом Гирой, Пятрасом Цвиркой, познакомились с писателями Винцасом Миколайтисом-Путинасом и Альбинасом Жукаускасом.

У 1941 годзе Якуб Колас і Янка Купала з дэлегацыяй ездзілі ў Вільнюс для перамоў наконт пераносу Беларускага музея братоў Луцкевічаў у Мінск. Падчас гэтай паездкі народныя паэты Беларусі сустракаліся з мясцовымі літоўскімі, польскімі, яўрэйскімі пісьменнікамі, журналістамі, дзеячамі мастацтва, наведалі Акадэмію навук Літвы. На прыёме Я. Колас і Я. Купала бачыліся з паэтамі Людасам Гірам, Пятрасам Цвіркам. Таксама адбылося знаёмства з пісьменнікамі Вінцасам Мікалайцісам-Пуцінасам і Альбінасам Жукаўскасам.

1941 m. Jakubas Kolosas ir Janka Kupala su delegacija atvyko į Vilnių pasitarimams dėl brolių Luckėvičių Baltarusių muziejaus perkėlimo į Minską. Šios kelionės metu nacionaliniai gudų poetai susitiko su vietiniais lietuvių, lenkų, žydų rašytojais, žurnalistais, menininkais, apsilankė Lietuvos mokslų akademijoje. Priėmėme Jakubas Kolosas ir Janka Kupala susitiko su poetais Liudu Gira, Petru Cvirka, susipažino su rašytojais Vincu Mykolaičiu-Putinu ir Albinu Žukausku.

В личной библиотеке Якуба Коласа хранится значительное количество книг, а также собраний сочинений произведений литовских авторов с дарственными надписями: Э. Межелайтиса, В. Антанаса, К. Корсакаса и др. Литовские писатели также переводили произведения Якуба Коласа: Э. Легуте, Э. Матузевичюс, Ю. Матявичюс, В. Реймерис и др.

У приватнай бібліятэцы Якуба Коласа захоўваецца шэраг кніг, а таксама збораў твораў літоўскіх аўтараў з дарчымі надпісамі: Э. Межелайціса,

В. Антанаса, К. Корсакаса, А. Жукаўскаса і інш. Літоўскія пісьменнікі таксама перакладалі творы Якуба Коласа: Эмілія Легутэ, Эўгяніюс Матузявічус, Юозас Мацявічус, Вацяс Рэймерыс і інш.

Jakubo Kolaso asmeninėje bibliotekoje saugoma daugybė knygų, tarp jų – lietuvių autorių kūriniai su E. Mieželaičio, K. Korsako ir kitų garsių žmonių dedikacijomis. Jakubo Kolaso kūriniai taip pat vertė lietuvių rašytojai E. Liegutė, E. Matuzevičius, V. Reimeris ir kt.

Фрагмент экспозиции Государственного литературно-мемориального музея Якуба Коласа
Фрагмент экспазіцыі Дзяржаўнага літаратурна-мемарыяльнага музея Якуба Коласа
Valstybinio literatūrinio memorialinio Jakubo Kolaso muziejaus ekspozicijos fragmentas

602
7677

Цена асобнага нумэру 5 кап. (10 грошэй).

Вильня, 1 сеньцября 1906 г.

Наша Доля

першая беларуская газета для вёскаваго і месцовага рабочаго народу.
ВЫХОДЗИЦЬ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ руекімі і польскімі літэрамі.

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі: *Вильня, Вилекская булиця 32.*

<p>Цана: з перысылкаю і дастаўкаю да хаты: на 1 год—3 руб., на 6 месяцаў—1 руб. 50 кап., на 3 мес.—75 кап., на 1 мес.—25 кап. Без дастаўкі і перысылкі: на 1 год—2 р. 40 к., на 6 мес.—1 р. 20 к., на 3 мес.—60 кап., на 1 мес.—20 кап. За гравіроўку: на 1 год—4 руб., на 6 мес.—2 р., на 3 мес.—1 руб. Перадплаць адрэсу—20 кап.</p>	<p>АБЪЯВЛЕННЯ прымаюцца на паследняй старонцы па 20 кап. за лінейку пэтуту. Рукапісы і карэспандэнцыі, прысланыя у Рэдакцыю, мусіць быць чытальня напісаны з фамільёю і адрэсам таго, хто яе прыслае. Адрэс толькі для ведама Рэдакцыі.</p>
--	---

Наш палетак.

Наш палетак паміж межаў,
З-за каторых цянец збожжа;
А наш скравак штось залежаў;
Наш загон зысці ня можа.
Ци то глеба да нічога?
Ци то рукі у нас слабыя,
Што ня маем й зерня свояга,
Што мы ходзім як сляпыя?
Глеба чорна, у руках сила,
Толькі нашых гаратаю
Некасьць мара усё звадыла
Гэні замежы, да выраау...
Наш сявец не раз там кідану
Залатое зерне з жмени,
Ён не раз там плэны выдау.

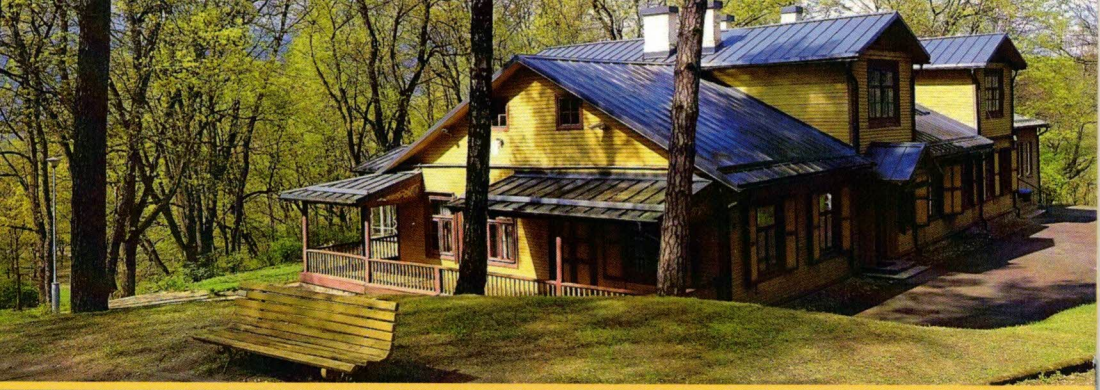
А у нас раслі камені.
Наш палетак негараны,
Палынамі цянец нина,
Нука, братцы, кумы, сваты,
Да работы станьма жыва!
Хто гараці добра зможа,
Хто разоры скоро ладзіць,
Хто ішчасліве сее збожжа,
Хто гароды добра садзіць,
Жыво, жыво за работу
Без агляды хто што можа.
Усе роуны без раечоту
Усіх праца будзе збожжа!

Мацей Краніўка.

Да чытацелю.

Прачхнуеся з цяжкага сну народ, падніуеся як река на вясну за вялікае дзело свабоды і лепшае доли. Толькі з над страхі цямное хаты мужыка беларуса як даўней, як сотні гадоў таму назад вещь холода магільнага сну. Там ідола, цяжота і голад, яго прадаўныя ворагі, звылі сабе крэпкое гняздо,

разрасліся, распалізіліся. Бывалі такі і гэтакіе минуты у гісторыі апошніх гадоў, што прасынаеся і беларус.
Галодны і цяжны будаўся ён з цяжкага сну і дзівавася, і слухаў як з далёкага евету з усіх старон ляцелі да яго разваліўнаеся хаты радоеныя вясіці аб зямлі, аб сва-

Літаратурны музей А. С. Пушкіна
ул. Субачаўс, 124,
Вільнюс, Літовская Рэспубліка
Тэл. / факс: +37052600080

Літаратурны музей А. С. Пушкіна
ул. Субачаўс, 124, Вільнюс,
Літоўская Рэспубліка
Тэл. / факс: +37052600080

Literatūrinis A. Puškino muziejus
Subačiaus g., 124, Vilnius,
Lietuvos Respublika
Tel. / faksas: +37052600080

www.vilniausmuziejai.lt

Государственный литературно-
мемориальный музей Якуба Коласа
ул. Академическая, 5, Минск,
Республика Беларусь
Тел. / факс +375172841940

Дзяржаўны літаратурна-
мемарыяльны музей Якуба Коласа
ул. Акадэмічная, 5, Мінск,
Рэспубліка Беларусь
Тэл. / факс +375172841940

Valstybinis literatūrinis memorialinis
Jakubo Kolaso muziejus
Akademickaja g., 5, Minskas,
Baltarusijos Respublika
Tel. / faksas: +375172841940

www.yakubkolas.by

